

SOBÓR TRYDENCKI, *De canonicis Scripturis*

SOBÓR TRYDENCKI, sesja IV (8 kwietnia 1546), Dekret *De canonicis Scripturis*, Denzinger. 783-784 (1501-1502).

[DZ 783] Święty ekumeniczny i powszechny Sobór w Trydencie, prawnie zebrany w Duchu Świętym pod przewodnictwem wspomnianych trzech legatów Stolicy Apostolskiej, nieustannie zwraca uwagę na to, by usuwając błędy zachować w Kościele wyłącznie czystą ewangelię, którą dawno temu obiecali Prorocy, a którą najpierw zwiastował własnymi ustami sam Pan nasz Jezus Chrystus, Syn Boży, który następnie nakazał swym Apostołom głosić ją wszelkiemu stworzeniu jako źródło wszelkiej zbawiającej prawdy i zasad postępowania.

Świętemu zgromadzeniu wiadome jest, że ta prawda i zasady postępowania znajdują się w księgach spisanych i niespisanych tradycjach [przekazach], które Apostołowie otrzymali z ust samego Chrystusa, bądź przyjęli je z natchnienia Ducha Świętego i przekazywali aż do naszych czasów.

Idąc za przykładem prawowiernych Ojców, Sobór z takim samym pobożnym przywiązaniem i czcią uznaje i czci wszystkie księgi zarówno Starego jak i Nowego Testamentu, skoro jeden Bóg jest autorem obydwu, a także tradycje dotyczące zarówno wiary jak i postępowania, podane zarówno przez usta Chrystusa lub Ducha Świętego, i zachowane dzięki nieprzerwanej sukcesji w Kościele katolickim.

Sobór uznał także za słuszne dołączyć do niniejszego dekretu wykaz świętych ksiąg, by nie rodziły się wątpliwości co do tego jakie księgi przyjmuje.

[DZ 784] Księgi te są następujące:

Stary Testament: Pięcioksiąg Mojżesza, to jest Księga Rodzaju, Wyjścia, Kapłańska, Liczb i Powtórzonego Prawa; Księga Jozuego, Sędziów, Rut; cztery Księgi Królewskie; dwie księgi Kronik; pierwsza Księga Ezdrasza i druga, zwana Księgą Nehemiasza; Księga Tobiasza, Judyty, Eestery, Joba; Psalterz Dawidowy zawierający 150 Psalmów; Księga Przypowieści, Eklezjastesa, Pieśń nad Pieśniami, Księga Mądrości, Mądrość Syracha; Księga Izajasza, Jeremiasza i Barucha, Ezechiela, Daniela; dwunastu mniejszych Proroków, to jest Ozeasza, Joela, Amosa, Abdiasza, Jonasza, Micheasza, Nahuma, Habakuka, Sofoniasza, Aggeusza, Zachariasza, Malachiasza; dwie Księgi Machabejskie, pierwsza i druga.

Nowy Testament: Cztery Ewangelie: według Mateusza, Marka, Łukasza i Jana; Dzieje Apostolskie spisane przez Łukasza Ewangelistę; czternaście Listów Apostoła Pawła, to jest do Rzymian, dwa do Koryntian, do Galacjan, do Efezjan, do Filipian, do Kolosan, dwa do

Tesaloniczan, dwa do Tymoteusza, do Tytusa, do Filemona, do Hebrajczyków; dwa Listy Apostoła Piotra; trzy Apostoła Jana; jeden Apostoła Jakuba; jeden Apostoła Judy i Apokalipsa Apostoła Jana.

Kto nie przyjmuje tych ksiąg w całości i ze wszystkimi ich częściami jako święte i kanoniczne tak jak Kościół katolicki zwykł je czytać, i jak się zawierają w starej łacińskiej edycji Wulgaty, oraz świadomie i rozmyślnie gardzi wyżej wspomnianymi tradycjami — niech będzie przeklęty.

Niech więc wszyscy zrozumieją jaką drogę i jaki porządek wybrał Sobór po ustaleniu fundamentu wyznania wiary, a szczególnie jakich świadectw i pomocy będzie używał dla utwierdzenia dogmatów i odnowy moralności w Kościele.